

Török Gábor eleméz - A kihívó

2014 február 11. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Mesterházy egy amatőr politikus, aki még egy rendes lejárató kampányt sem képes végigcsinálni – nyilatkozta a napokban Kövér László, a parlament elnöke. A szocialista politikushoz egészen mostanáig meglehetősen ambivalensen viszonyult a kormányoldal.

Bár az MSZP elnöke már 2010-ben is miniszterelnök-jelöltként indult a választásokon, ennek a megnevezésnek akkor semmilyen tartalma nem volt: a baloldali bukás hónapokkal a választás előtt biztos volt, így komoly energiákat a Fidesz nem is fordított arra, hogy támadja az ellenoldal listavezetőjét. Ott volt a célkeresztben az MSZP történelmi vereségének szimbóluma, Gyurcsány Ferenc, s ennyi akkor bőven elég is volt a mozgósításhoz.

Mesterházyt általában átmeneti figurának gondolták a jobboldalon – sokan amúgy a balon is -, azt feltételezve, hogy a belső harcokban majd elvérzik, félreállítják, legyőzik. Számtalan elemzést, véleményt tudnék idézni 2010-ből, de később is, amelyekben biztosra veszik a megszólalók, hogy a baloldali ellenzék vezetője 2014-ben biztosan valaki más lesz majd. Feltehetően a Fidesz is így gondolkodott: az elmúlt években szinte csak Gyurcsányra és Bajnaira léptek a kommunikációban, s költöttek el rengeteg pénzt arra, hogy Bajnait Gyurcsányhoz kössék, miközben Mesterházy mindaddig egyetlen negatív kampányban sem kapott főszerepet – még most is csak szinte statisztá az országot elárasztó bohócos plakátokon.

Mondhatjuk persze azt is, hogy mindez azért történt, mert Mesterházyt másnak, bizonyos értelemben elfogadhatóbb baloldali vezetőnek gondolta a jobboldal – a kormánypárti értelmiségiek hozzá írott levelében van is utalás valami ilyesmire -, de szerintem nem erről van szó: a szocialista pártelnököt lenézte, veszélytelennek, reggelire elfogyasztható ellenfélnek tartotta – és jelentős részben tartja ma is – a jobboldal. Mindeközben Mesterházy több taktikai meccset is megnyert: előbb a Gyurcsány-veszélyt oldotta meg azzal, hogy sikeresen kitessékelte a volt miniszterelnököt az MSZP-ből, majd egy hosszadalmas előválasztási küzdelemben megszerezte a közös miniszterelnök-jelölti pozíciót az elől a Bajnai Gordon elől, akit szinte mindenki esélyesebbnek és alkalmasabbnak gondolt a baloldali véleményvezérek közül. Mindez komoly politikai teljesítmény, ami a jelenben nézve talán nem is látszik annyira, de ha 2010-hez viszonyítunk, amikor a pártelnök átmenetiségéről és a szocialista párt váltópárti szerepének végleges elvesztéséről beszéltek, már sokkal egyértelműbb.

A szocialista pártelnök politikai karrierje mindaddig alapvetően a belső pozícióharcról szólt, s bár kétségtelenül aratott győzelmeket, igazán a 2014-es választás és annak következménye mutatja meg az eddigi küzdelmeinek értelmét. Ha áprilisban esetleg nyer a baloldal, bár egy heterogén és erős belső ellenfelekkel terhelt koalíció élén, de mégiscsak miniszterelnök lehet belőle, amit azért nehéz lenne politikai kudarcként jellemezni. Ha veszít, amire a mai felmérések szerint kétségtelenül nagyobb esélye van, már más a helyzet: innentől kezdve részben a vereség értelmezése, részben a vesztes baloldali pártok egymáshoz való viszonya adhat támpontot a politikus további esélyeihez. Bár sokan ma is azt mondják, hogy Mesterházynek vége, ha bukik az ellenzéki közös lista, akadnak azért ellenérvek. Egyrészt a várakozások vele és az ellenzéki listával szemben alapvetően alacsonyok, ha nem is abban a mértékben, mint 2010-ben, de ma is inkább a vereség számít papírfornának – ez persze nem zárja ki, hogy az MSZP-n belül ne érje támadás a pozícióját. Másrészt a parlamentbe nem három-négy nagyjából azonos

súlyú baloldali párt kerülhet be: míg az Együtt, a PM és a DK örülhet, ha lesz egy öt-öt fős frakciója, Mesterházy még egy választási vereség után is ezek többszörösét irányíthatja, ráadásul csupa olyan politikussal a szocialista frakcióban, akiknek a listára kerülésér?l már maga dönthetett. Láttunk ugyan már olyat, hogy egy kisebb frakció négy év alatt maga alá gy?ri az indulásnál nagyobbakat (gondoljunk csak az 1994 és 1998 közötti Fideszre), ráadásul Bajnai és Gyurcsány pártja minden bizonnyal ezzel az ambícióval is vág majd neki a 2014 utáni ciklusnak, de azért engem egyáltalán nem lepne meg, ha a pártelnök állandóbb szerepl?je lenne a magyar politikának, mint azt sokan várták vagy remélték.

(Heti Válasz 2014. február 6.)

<http://torokgaborelemez.blog.hu> - A Flag Polgári Magazin partnere

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a Flag Polgári Magazin facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

Ajánló